

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/178/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712217767
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6712217767.4

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994, 142 21 Praha 4, IČO: 25 117 483, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným I/ X. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. S. XXX, XXX XX A. S., štátne občianstvo: SR, právne zastúpenej advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec a II/ V. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, XXX XX Z., štátne občianstvo: SR, za účasti vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaných I/ a II/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie sumy 994,55 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu z a m i e t a v celom rozsahu.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej I/ trovy konania v sume 205,34 Eur na účet právneho zástupcu žalovanej I/ JUDr. Andreja Cifru, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanej II/ náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej I/ náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej II/ trovy konania v sume 133,74 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka žalovanej II/ JUDr. Andreja Cifru, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 01.10.2012, ktorá bola doručená súdu dňa 19.10.2012 domáhal voči žalovaným I/ a II/ zaplatenia sumy 994,55 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 787,79 Eur, z úrokov vo výške 82,12 Eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 124,64 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 912,43 Eur od 15.10.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Povinnosť na plnenie žiadal uložiť žalovaným I/ a II/ spoločne a nerozdielne. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.02.2010 medzi postupcom Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia, so sídlom Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, SR, IČO: 31 815 987, ktorej zriaďovateľom je Beneficial Finance a.s., so sídlom V Celnici 1028/10, 117 21 Praha 1, IČ: 26 697 068 (ďalej len „postupca“) a ním, postúpil postupca mu pohľadávku voči žalovaným I/ a II/. Táto vznikla na základe Zmluvy o osobnom úvere č. 28242725 (ďalej len „zmluva“), ktorá bola uzatvorená dňa 11.12.2007 medzi postupcom ako veriteľom a žalovanými I/ a II/ ako dlžníkmi. Súčasťou zmluvy boli Obchodné podmienky (ďalej len „obchodné podmienky“). Predmetná zmluva bola uzatvorená podľa zákona č. 258/2001 Z.z., a je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy poskytol postupca žalovaným I/ a II/ úver

na nákup spotrebného tovaru vo výške 984,37 Eur bezhotovostným prevodom na účet. Žalované I/ a II/ sa dohodli v zmluve, že poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi budú splácať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 33,76 Eur. V obchodných podmienkach si zmluvné strany dohodli poplatok za spracovanie úverovej dokumentácie (článok 2 písm. b/), ďalej úrok z omeškania vo výške zákonom stanovenej sadzby (článok 2 písm. h/ obchodných podmienok), ďalej zmluvnú pokutu vo výške 8,30 Eur pre prípad, že ktorákoľvek mesačná splátka alebo jej časť nebude zaplatená k dátumu splatnosti (článok 2 písm. f/ (ii) obchodných podmienok) a ďalej zmluvnú pokutu za predčasné ukončenie zmluvy, ktorej výška je totožná s výškou administratívneho poplatku za predčasné splatenie úveru podľa článku 3 písm. a/ obchodných podmienok (článok 4 obchodných podmienok). Vzhľadom k tomu, že žalované I/ a II/ si neplnili svoje povinnosti zo zmluvy a v stanovených termínoch úverové splátky neplatili, porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, preto následne došlo k zosplatneniu úveru a postupca v súlade s článkom 4 obchodných podmienok od zmluvy odstúpil oznámením zo dňa 12.10.2009, pričom určil lehotu na plnenie do dňa 14.10.2009.

Dňa 29.11.2012 bolo v predmetnej veci doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaných I/ a II/ Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778.

O žalobe žalobcu rozhodol súd platobným rozkazom č.k. 23Ro/206/2012-34 zo dňa 27.02.2013, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

Proti tomuto platobnému rozkazu vedľajší účastník na strane žalovaných I/ a II/ podal odpor zo dňa 07.03.2013, ktorý bol doručený súdu dňa 08.03.2013.

Súd odpor vedľajšieho účastníka na strane žalovaných I/ a II/ odmietol ako podaný neoprávnenou osobou uznesením č.k. 14C/178/2013-63 zo dňa 03.07.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014.

Dňa 06.02.2015 žalobca podal vo veci námietky neprípustnosti vedľajšieho účasti na strane žalovaných I/ a II/ a to zo dňa 28.01.2015, o ktorých súd rozhodol uznesením č.k. 14C/178/2013-69 zo dňa 14.04.2015 tak, že tieto námietky zamietol, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.06.2015.

Proti platobnému rozkazu č.k. 23Ro/206/2012-34 zo dňa 27.02.2013 podala odpor i žalovaná II/, ktorý podala včas a ktorý odôvodnila vo veci samej. Tento bol doručený súdu dňa 30.06.2014, keď ide o odpor zo dňa 27.06.2014. Nakoľko proti platobnému rozkazu podala včas odpor žalovaná I/, ktorý odôvodnila vo veci samej, zrušil sa tým zo zákona podľa § 174 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tento platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd vo veci nariadil pojednávanie, keď podľa § 174 ods. 2 prvá veta O.s.p., ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

Žalovaná I/ v odpore zo dňa 27.06.2014, ktorý bol doručený súdu dňa 30.06.2014 vzniesla námietku premlčania práva žalobcu, ktoré uplatnil v konaní. Poukázala predovšetkým na to, že žalobca od zmluvy „odstúpil“ listom zo dňa 12.10.2009, v ktorom určil lehotu na plnenie do dňa 14.10.2009. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje podľa § 48 Občianskeho zákonníka. Ak je zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal, a to podľa § 457 Občianskeho zákonníka, keď ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v dvojročnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žaloba v predmetnej veci bola podaná na súde dňa 19.10.2012, preto považovala právo žalobcu uplatnené v súdnom konaní za premlčané, žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

Vedľajší účastník konania na strane žalovaných I/ a II/ sa pripojil k námietke premlčania vznesenej žalovanou I/.

Ešte sa poznamenáva, že žalovaná I/ doručila súdu v predmetnej veci dňa 21.03.2013 podanie zo dňa 21.03.2013, ktoré označila za odpor proti platobnému rozkazu, avšak toto podanie žalovanej I/ súd nevyhodnotil ako odpor proti platobnému rozkazu, pretože toto podanie bolo doručené súdu pred doručením platobného rozkazu žalovanej I/. Obsahom tohto podania však bola tá istá námietka, ako v odpore zo dňa 27.06.2014, doručenom súdu dňa 30.06.2014.

Pokiaľ žalobca podal dňa 15.01.2014 vyjadrenie k odporu vedľajšieho účastníka konania, a to zo dňa 29.12.2013, na toto vyjadrenie súd neprihliadol, pretože odpor vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaných I/ a II/ bol odmietnutý ako neoprávnenou osobou uznesením č.k. 14C/178/2013-63 zo dňa 03.07.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.09.2014. Obdobne to platí aj ohľadne vyjadrenia žalobcu k odporu vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaných I/ a II/ zo dňa 30.06.2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 03.07.2014, a ktoré je obsahovo totožné s vyjadrením žalobcu zo dňa 29.12.2013, ktoré bolo doručené súdu dňa 15.01.2014.

Žalobca vo vyjadrení zo dňa 12.01.2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 21.01.2014 a následne opätovne vo vyjadrení zo dňa 30.06.2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 03.07.2014 uviedol, že pohľadávku uplatnenú v žalobe pôvodný veriteľ zosplatnil podaním zo dňa 12.10.2009, pričom splatnosť určil na deň 14.10.2009. Žaloba v predmetnej veci bola tak podaná na súde pred uplynutím premlčacej doby, ktorá je v danom prípade 4 roky, podľa § 397 Obchodného zákonníka, keď zastával názor, že nakoľko predmetná zmluva je absolútnym obchodom, tak je potrebné na otázku premlčania použiť právnú úpravu Obchodného zákonníka ohľadne tohto inštitútu a to bez ohľadu na spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Ústí nad Labem sp.zn. 69IC 1303/2010, ako aj na rozhodnutie Vrchného soudu v Praze sp.zn. 69ICm 1303/2010, a tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6MCdo/4/2012. Mal za to, že zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom, a to aj v otázke premlčania.

Obdobné stanovisko žalobca zaujal i vo vyjadrení k odporu žalovanej I/ zo dňa 02.10.2014, ktoré bolo doručené súdu dňa 07.10.2014.

V podaní zo dňa 26.08.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 04.09.2015 žalobca špecifikoval žalovanú pohľadávku s príslušenstvom.

Na prejednanie žaloby po zrušení platobného rozkazu súd nariadil pojednávanie na deň 17.09.2015, ktorého sa zúčastnili právny zástupca žalobcu, právny zástupca žalovanej I/, žalovaná I/, právny zástupca vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaných I/ a II/, tohto pojednávania sa nezúčastnila žalovaná II/, táto bola na pojednávanie predvolaná riadne a včas dňa 11.09.2015 (čl. 94 spisu), táto neúčasť na pojednávaní ospravedlnila podaním zo dňa 14.09.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 16.09.2015 (čl. 95 spisu), ako dôvod neúčasti uviedla svoj zdravotný stav, nepožiadala však z tohto dôvodu, a ani zo žiadneho dôležitého iného dôvodu o odročenie tohto pojednávania, pričom k ospravedlneniu nedoložila žiadne dôkazy, žiadne lekárskej potvrdenia, keď potom súd za zistenia a vyhodnotenia týchto procesných podmienok na konanie vec na tomto pojednávaní prejednal v neprítomnosti žalovanej II/, keď pritom prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom žalovanej I/ ako účastníčky konania, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je v celom rozsahu dôvodná, preto žalobcu v celom rozsahu súd zamietol.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.02.2010 včítane Prílohy č. 1 a Prílohy č. 2, ktorá bola uzatvorená medzi postupcom spoločnosťou Beneficial Finance a.s., so sídlom V Celnici 1028/10, 117 21 Praha 1, IČ: 26 697 068 a žalobcom ako postupníkom, žalobca preukázal, že je vlastníkom predmetnej pohľadávky s príslušenstvom, čím je založená aj aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Dňa 11.12.2007 bola medzi postupcom (pôvodným veriteľom) a žalovanými I/ a II/ ako dlžníkmi na predtlačenom formulári pôvodného veriteľa uzatvorená Zmluva o osobnom úvere č. 28242725 (ďalej len „zmluva“), ktorá typovo podľa označenia v záhlaví zmluvy bola uzatvorená podľa § 497 a nasl.

Obchodného zákonníka, tiež podľa zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej Národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej Obchodnej inšpekcii, v znení neskorších predpisov, ktorý bol platný a účinný v čase uzatvorenia tejto zmluvy, keď tento zákon nadobudol účinnosť od 01.10.2001 a bol zrušený s účinnosťou od 11.06.2010 zákonom č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Na základe tejto zmluvy pôvodný veriteľ žalovaným I/ a II/ poskytol úver na nákup spotrebného tovaru vo výške 984,37 Eur (29.655,- Sk), pri dojednaní ročnej úrokovej sadzby 27 %, ročnej percentuálnej miery nákladov 30,63 %, keď žalované sa zaviazali tento úver vrátiť v 48 mesačných splátkach vo výške 33,76 Eur (1017,- Sk) s tým, že prvá mesačná splátka bola splatná prvý mesiac po tom, čo bola zaplatená suma úveru dodávateľovi tovaru, keď o dátume splatnosti prvej mesačnej splátky žalované I/ a II/ mali byť zo strany pôvodného veriteľa vyznamenané písomne, zostávajúce mesačné splátky mali byť splatné vždy mesačne k rovnakému dátumu v súlade s článkom 2 písm. b/ obchodných podmienok, keď splátky mali byť platené na účet pôvodného veriteľa uvedený v zmluve. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli Obchodné podmienky zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „obchodné podmienky“), ktoré rovnako ako zmluva predstavujú formulárové tlačivo pôvodného veriteľa, pričom tieto obchodné podmienky nie sú stranami zmluvy podpísané, predovšetkým obchodné podmienky nepodpísali žalované I/ a II/ ako spotrebiteľky. V článku 2 týchto obchodných podmienok boli dojednané splátky, splatnosť splátok a úroku, v článku 3 obchodných podmienok bolo dojednané predčasné splatenie úveru, sankcie v podobe zmluvnej pokuty, v článku 2 obchodných podmienok boli dojednané tiež rôzne sankcie vo forme zmluvných pokút za rôzne porušenia povinností zo strany žalovaných I/ a II/ vyplývajúcich zo zmluvy. V článku 4 obchodných podmienok boli dojednané podmienky odstúpenia od zmluvy, vrátane sankcie v podobe zmluvnej pokuty.

Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 12.10.2009 odstúpil od tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to v súlade s článkom 4 obchodných podmienok s tým, že ku dňu 12.10.2009 evidoval predpísané a neuhradené splátky úveru splatné dňa 25.09.2009 v sume 1.017,- Sk, dňa 25.08.2009 v sume 1.017,- Sk, dňa 25.07.2009 v sume 1.017,- Sk, dňa 25.06.2009 v sume 1.017,- Sk a dňa 25.05.2009 v sume 57,- Sk. Súčasne vyčíslil dlžnú čiastku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 994,56 Eur. Túto sumu žiadal uhradiť od žalovanej I/, keď toto odstúpenie, resp. jeho doručenie žalovanej I/ žalobca nepreukázal.

Tiež žalobca nepreukázal odstúpenie od zmluvy určené pre žalovanú II/, ako ďalšiu dlžníčku, resp. spoludlžníčku.

Žalobca ďalej dokladal výpis z úverového účtu žalovaných I/ a II/ (čl. 18-19 spisu), z ktorého vyplýva, že úver bol čerpaný pred 18.02.2008, keďže tento výpis z úverového účtu je za obdobie od 18.02.2008 do dňa 12.10.2009, pričom ďalej z tohto výpisu z úverového účtu vyplýva, že dňa 12.10.2009 bola zmluva vypovedaná.

Pokusom o zmier zo dňa 23.06.2011 pôvodný veriteľ prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovanú II/ k úhrade dlžnej čiastky zo zmluvy vo výške 1.225,36 Eur, keď žiadal túto sumu uhradiť najneskôr do 30.06.2011, doručovanie tohto pokusu o zmier nebolo v súdnom konaní preukázané.

Žiadne iné dôkazy v súdnom konaní neboli predložené.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej Národnej Rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej Obchodnej inšpekcii, v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť od 01.10.2001 a bol zrušený s účinnosťou od 11.06.2010 zákonom č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, keď zákon č. 258/2001 Z.z., bol platný a účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

V prejednávacom prípade ide o právny (úverový) vzťah účastníkov uzatvorený na základe § 497 Obchodného zákonníka (absolútny obchod), avšak zároveň ide o vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa vzťahuje režim spotrebiteľského práva a Občiansky zákonník.

V tejto súvislosti treba dodať, že právna úprava v Občianskom zákonníku s účinnosťou od 13.06.2014 v zmysle novely ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa stanovila jednoznačne, že „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva“. V tomto ide o zásadnú zmenu. Ide o prelom v pôsobnosti Občianskeho zákonníka vo vzťahu k Obchodnému zákonníku. Podľa tejto úpravy je treba pre zmluvné vzťahy uzatvárané spotrebiteľom, t.j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. To znamená, že ak si zmluvné strany písomne dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že ich vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to bude inak. Rovnako to platí aj pre tzv. „absolútne obchody“ upravené v § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka. Ak sa uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka, keďže v Občianskom zákonníku upravená nie je, tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné vzťahuje Občiansky zákonník. Uvedené platí i pre daný prípad. Nič na tom nemení, že daný právny vzťah vznikol, ako aj nároky z daného právneho vzťahu pred 13. júnom 2014 (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 15Co/486/2014 zo dňa 24.06.2015).

Potom zásadná zmena nastáva v dĺžke premlčacej doby, podľa Občianskeho zákonníka, konkrétne § 101 je všeobecná premlčacia doba 3-ročná, podľa Obchodného zákonníka, konkrétne § 397 je všeobecná premlčacia doba 4-ročná. Zásadná zmena ďalej spočíva aj v tom, že v zmysle novely zákona č. 250/2007 Z.z. vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014 v zmysle § 5b orgán (v tomto prípade súd) rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu (ex offo) na premlčanie nároku (na rozdiel od úpravy uvedenej v § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá vyžaduje, aby námietku premlčania účastník výslovne vzniesol).

Odhliadnuc od uvedeného, žalovaná I/ vzniesla námietku premlčania, vedľajší účastník na strane žalovaných I/ a II/ vzniesol námietku premlčania. Žalovaná II/ túto nevzniesla, vzniesol ju popri nej vedľajší účastník na jej strane, avšak aj keď ju nevzniesla, nakoľko ide o spotrebiteľskú vec, na premlčanie nároku čo sa týka žalovanej II/ v tomto prípade súd bol povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti bez ohľadu na to, že žalovaná II/ námietku premlčania nevzniesla.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>>), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, ak keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právo žalobcu z danej zmluvy, ktorá nepochybne má charakter spotrebiteľskej zmluvy, čo nenamietal ani samotný žalobca, keď sám v konaní poukazoval, že táto má charakter spotrebiteľskej zmluvy, je premlčané, preto ho nebolo možné priznať, pričom žalovaná I/, vedľajší účastník na strane žalovaných I/ a II/ úspešne vzniesli námietku premlčania, na premlčanie tohto práva voči žalovanej II/ súd prihliadol tiež z úradnej povinnosti.

Vo veci je nepochybné, že na otázku premlčania treba použiť príslušné normy Občianskeho zákonníka, tak ako to vyplýva z § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v platnom znení, napriek tomu, že predmetná spotrebiteľská zmluva bola typovo uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Aj pred novelou Občianskeho zákonníka, čo sa týka zákonného ustanovenia § 52 ods. 2, čo sa týka aplikácie inštitútu premlčania, bolo potrebné pri spotrebiteľských zmluvách vychádzať z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, aj keď zmluvy, a v tomto prípade i predmetná zmluva boli typovo uzatvorené podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, konkrétne § 497 a nasl.. Ani pred touto novelou Občianskeho zákonníka, zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplývalo, že by z pôsobnosti príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (napr. dvojité práva úprava uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojaká práva úprava premlčania a pod.). V tomto prípade niet rozumného dôvodu, keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu na skonštatovanie, že ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva obsahuje právnu úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa, aby táto nebola aplikovaná. Uvedené platí aj v otázke premlčania. V tomto smere súd poukazuje na uznesenie ÚS SR I. ÚS 402/2013 zo dňa 19.06.2013.

V posudzovanom prípade zmluva bola uzatvorená dňa 11.12.2007, žalované I/ a II/ sa zaviazali vrátiť úver v 48 mesačných splátkach, prvá splátka bola splatná tak ako vyplýva z výpisu z úverového účtu žalovaných I/ a II/ v januári 2008, posledná splátka mala byť zaplatená v decembri 2011, právny predchodca žalobcu však predčasne zosplatnil úver ku dňu 12.10.2009, ktorá skutočnosť medzi účastníkmi konania nebola sporná, a preto ju súd nedokazoval, po predčasnom zosplatnení úveru žalované I/ a II/ neplnili na úver už žiadnu čiastku, žaloba na súde bola podaná dňa 19.10.2012, teda po uplynutí všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby, ktorá uplynula v danom prípade na včasné uplatnenie práva dňa 12.10.2012, a keby súd aj vychádzal z predčasného zosplatnenia úveru v tom, že tu bola určená lehota na plnenie pre žalované I/ a II/ do 14.10.2009, aj v takomto prípade právo žalobcu sa premlčalo v 3-ročnej premlčacej všeobecnej dobe, keďže právo po zosplatnení bolo možné uplatniť na súde už dňa 15.10.2009, nebolo uplatnené ani do dňa 15.10.2012, keďže bolo uplatnené až dňa 19.10.2012, preto právo žalobcu z predmetnej zmluvy o úvere je premlčané. Premlčané právo žalobcovi nemožno priznať, preto súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Nakoľko súd zamietol žalobu pre premlčanie práva, nezaoberal sa ďalej tým, či spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, prípadne či táto zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z., ktorý bol platný a účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Uvedené sa týka i nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, keď v tejto súvislosti súd na okraj poukazuje, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zakladajúce zmluvnú pokutu zásadne nemôže byť súčasťou tzv. obchodných podmienok, ale len samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ako listiny, ku ktorej spotrebiteľ

pripája svoj podpis (nález Ústavného súdu ČR sp.zn. I.ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013). Keď navyše podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, konkrétne § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia, čo v posudzovanom prípade rozhodne nebolo.

O trovách konania vo vzťahu žalobca a žalovaná I/ súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná I/ bola v konaní plne úspešná, navrhla priznať trovy konania, ktoré vyčíslila v zákonnej lehote, keď žiadala priznať na trovách konania trovy právneho zastúpenia. Preto žalovanej I/ vznikol nárok voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených a preukázaných trov konania. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia, nakoľko žalovaná I/ bola v konaní zastúpená advokátom.

O trovách konania vo vzťahu žalobca a žalovaná II/ súd rozhodol tiež podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná II/ bola tiež vo veci úspešná, táto však nenavrhol priznať trovy konania, keď súd o trovách konania rozhoduje len na návrh, preto súd o trovách konania žalovanej II/ vo vzťahu k žalobcovi rozhodol tak, že sa jej náhrada trov konania voči žalobcovi nepriznáva, i keď bola v konaní úspešná.

O trovách konania vo vzťahu vedľajší účastník na strane žalovanej I/ a žalobca súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., vedľajší účastník konania na strane žalovanej I/ bol síce v konaní úspešný, navrhol priznať trovy konania, a to za trovy právneho zastúpenia, keďže sa dal zastúpiť advokátom, napriek uvedenému súd vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovanej I/ náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal, pretože nejde o účelné trovy konania. Žalovaná I/ bola v konaní zastúpená advokátom, ktorý dostatočne poskytol právnu ochranu žalovanej I/, a preto trovy konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej I/, ktorý sa tiež dal zastúpiť v konaní advokátom nespĺňajú požiadavku účelnosti trov konania.

Vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník konania na strane žalovanej II/ súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná II/ bola v konaní o trovách konania úspešná, bol úspešný i vedľajší účastník konania na strane žalovanej II/, tento navrhol priznať trovy konania za trovy právneho zastúpenia, keďže sa dal zastúpiť advokátom, preto podľa zásady úspechu a neúspechu vo veci vedľajší účastník konania na strane žalovanej II/ má nárok na náhradu účelne vynaložených a preukázaných trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

Účelné a preukázané trovy právneho zastúpenia žalovanej I/ činia sumu 205,34 Eur. Táto pozostáva z tarifnej odmeny advokáta za 2 úkony právnej pomoci po 51,45 Eur, keď úkonmi právnej pomoci boli príprava a prevzatie zastúpenia dňa 18.03.2013, odpor proti platobnému rozkazu zo dňa 27.06.2014, k tomu za jeden úkon právnej pomoci, ktorým bola účasť na meritórnom pojednávaní dňa 17.09.2015 vo výške 1-ica, t.j. vo výške 25,725 Eur (51,45 Eur ÷ 2), keďže advokát zastupoval okrem žalovanej I/ na tomto pojednávaní i vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej II/. K tomuto patrí ďalej 3-krát režijný paušál, z toho 1-krát 7,81 Eur pri úkone dňa 18.03.2013, 1-krát 8,04 Eur pri úkone dňa 27.06.2014 a 4,195 Eur (8,39 Eur ÷ 2), t.j. v jednej polovici pri úkone dňa 17.09.2015, keďže pri tomto úkone bolo spoločné zastúpenie jedným advokátom žalovanej I/ a vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej II/. Ďalšími účelnými trovami právneho zastúpenia sú trovy cestovného pri účasti advokáta za žalovanú I/ na meritórnom pojednávaní dňa 17.09.2015 pri ceste z Lučenca do Zvolena a späť, cestovné náklady činia 16,94 Eur, z toho však patrí len 1 vo výške 8,47 Eur, pretože ten istý advokát zastupoval na tomto pojednávaní tak žalovanú I/ ako i vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej II/, čo platí i pri náhrade za stratu času pri účasti na tomto meritórnom pojednávaní dňa 17.09.2015 pri ceste z Lučenca do Zvolena a späť v nákladoch 27,96 Eur, z toho 1 činí 13,98 Eur. Potom celkové trovy právneho zastúpenia účelne vynaložené a preukázané u žalovanej I/ činia 171,12 Eur, k tomu patrí 20 % DPH vo výške 34,224 Eur, keď spolu včítane DPH trovy právneho zastúpenia u žalovanej I/ činia 205,34 Eur. Tieto trovy konania je žalobca povinný nahradiť žalovanej I/ na účet zastupujúceho advokáta podľa § 149 ods. 1 O.s.p.. Za žalovanú I/ boli uplatnené aj trovy právneho zastúpenia za podanie zo dňa 21.03.2013, vo výške 51,45 Eur, k tomu režijný paušál vo výške 7,81 Eur, tieto trovy právneho zastúpenia súd nepriznal, pretože obsahom tohto podania bol „odpor“ žalovanej I/, ktorý však bol podaný predčasne, pred doručením platobného rozkazu žalovanej I/, preto išlo o ničotný úkon právnej pomoci, ktorý bol riadne zopakovaný podaním vo forme odporu zo dňa 27.06.2014, za čo boli priznané trovy právneho zastúpenia.

Účelné a preukázané trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej II/ činia 133,74 Eur. Tieto pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej pomoci po 51,45 Eur, keď úkonom tejto právnej pomoci bolo prevzatie a príprava zastúpenia dňa 27.08.2012, teda nie dňa 07.03.2013 ako to uviedol vedľajší účastník konania na strane žalovanej II/, k tomu režijný paušál 7,63 Eur platný pre rok 2012, ďalej účelné trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za úkon pri účasti advokáta vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej II/ na meritórnom pojednávaní dňa 17.09.2015, tu patrí však len vo výške 1-ica čo zo sumy 51,45 Eur predstavuje čiastku 25,725 Eur, k tomu režijný paušál vo výške 1-ica, t.j. vo výške 4,195 Eur, keďže celý činí v roku 2015 8,39 Eur, v tejto výške patrí odmena a režijný paušál za tento úkon z toho dôvodu, že vedľajší účastník konania na strane žalovanej II/ zastúpený advokátom bol zastúpený tým istým advokátom ako i žalovaná I/, ďalej k týmto trovám právneho zastúpenia patrí i náhrada cestovného pri účasti na meritórnom pojednávaní dňa 17.09.2015 advokáta vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej II/ pri ceste z Lučenca do Zvolena a späť, v celkových nákladoch 16,94 Eur, z toho však patrí len 1-ica vo výške 8,47 Eur, obdobne to patrí pri tejto ceste aj ohľadne náhrady za stratu času, celkové náklady sú 27,96 Eur, z toho 1-ica činí 13,98 Eur, keďže vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej II/ zastupoval na tomto pojednávaní ten istý advokát ako i žalovaná I/, keď potom celkové trovy právneho zastúpenia činia 111,45 Eur, k tomu 20 % DPH vo výške 22,29 Eur, keď potom celkové trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka konania na strane žalovanej II/ ako účelné trovy konania činia čiastku 133,74 Eur, ktorú sumu je povinný žalobca nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania na strane žalovanej II/ na účet advokáta podľa § 149 ods. 1 O.s.p.. Pokiaľ bolo žiadané priznať trovy právneho zastúpenia aj za podanie vedľajšieho účastníka konania zo dňa 07.03.2013 vo výške 51,45 Eur a k tomu režijný paušál v sume 7,81 Eur, za tieto úkony, resp. za tento úkon a režijný paušál súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, pretože podaním zo dňa 07.03.2013 vedľajší účastník konania podal odpor, ktorý bol odmietnutý ako neoprávnenou osobou, preto za tento úkon právnej pomoci a režijný paušál náhrada nepatrí.

O trovách právneho zastúpenia súd rozhodol podľa Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z., o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie

5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
  6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
  7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
  8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
  9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
  10. bol odvolacím súdom schválený zmier
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
  - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
  - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
    1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
    2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
    3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
    4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
  - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)